

عنوان مقاله:

شناخت قرآن از زبان امام علی (علیه السلام) در نهج البلاغه

محل انتشار:

کنگره بازخوانی ابعاد شخصیتی امیرالمؤمنین علی(ع) (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

محمدعلی زکی - دانشیار جامعه شناسی دانشگاه امام حسین (ع)

خلاصه مقاله:

امام علی* به عنوان بزرگ ترین پرورش یافته مکتب قرآن و پیامبر اعظم| همواره در سراسر نهج البلاغه در کلمات، خطبه ها و نامه های خود به مناسبت های مختلف ویژگی های قرآن را بیان نموده و ارزش های آن را برای مردم برشمرده و از قرآن کریم تجلیل کرده است و بارها مردم را به رعایت حق قرآن و تدبر در آن ترغیب فرموده است. به طوری که حتی در واپسین لحظات زندگی دنیایی خویش، فرزندان مادی و معنوی خود را در عمل کردن به آن وصیت می کند. عناصر محوری حضور قرآن در نهج البلاغه در دو بخش استشهادات امیرالمؤمنین* به آیات قرآنی در نهج البلاغه و تعریف و تبیین حقیقت قرآن قابل تقسیم و تفکیک بوده که بررسی بخش دوم، اساس تحقیق حاضر خواهد بود. بنابراین هدف مقاله حاضر توصیف، معرفی و شناخت قرآن و جایگاه آن در کلام امیرالمؤمنین* به عنوان دومین مفسر کلام وحی با تکیه بر نهج البلاغه خواهد بود. با توجه به هدف تحقیق، نوع پژوهش براساس استفاده از منابع موجود (مطالعه اسنادی) و روش گردآوری اطلاعات روش تحلیل محتوا در نظر گرفته شد. نتایج پژوهش معرف آن است که دو خطبه 189 و خطبه 175 که در مجموع 66 مشخصه از صفات قرآن معرفی شده اند. مطالب 47 عنوان نهایی که چهار موضوع اصلی به ترتیب بیشترین فراوانی عبارت اند از: بیان صفات و فضائل قرآن، نسبت بین قرآن و بعثت پیامبری، بیان مشخصات قرآن، نسبت بین قرآن و امام علی*، سه موضوع اصلی نسبت بین قرآن و اهل بیت[^] به مثابه مفسرین حقیقی قرآن، ضرورت عمل به قرآن و تمسک نمودن به کتاب خدا.

کلمات کلیدی:

امام علی*، نهج البلاغه، شناخت قرآن، تحلیل محتوا.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/984672>

